

ФЪРТУНА

Писне ли бѣсна фъртуна
въ нощта,
Свито трепери селцето,
Сгушено въ прѣспи, то чуй
пѣсенъта,
Екнала диво въ полето.

Въ пуститѣ улички халата вий,
Хласка безъ милость кжщята,
Въ прѣспи обвито селото спи,
Сбрало си въ скути децата.

Будно едничко тамъ гледа въ
нощта
Малко прозорче въвъ мрака:
Свила е гнѣздо задъ него
скръбта —
Майка несретникъ синъ чака...

ХОДИНКА П. ЗАХАРИЕВА
ученичка, Русе

ПЪРВИ СНѢГЪ

Сладко бѣхъ заспала,
Рано въвъ зори,
И тихичко въ ухо ми
Мама ми шепти:

— Я стани да видишъ
Що е чудо вънъ,
Снѣгъ покрилъ е всичко
Катъ в' вѣлшебенъ снѣгъ.

Снѣжинки тихо падатъ,
Прелитатъ се, летятъ,
„Елате вѣнъ, дечица!“
Тѣ сякашъ ни шептятъ.

И скочихъ азъ съсъ
радость,
Облѣкохъ се завчасъ,
Снѣжинкитѣ да видя
Въвъ тоя раненъ часъ.

уч-ка отъ IV отд., Радомиръ

ЗИМА

Баба Зима не забрави
И сега да ни направи
Славни, хубави пързалки
За голѣми и за малки.

Ние стегнахме кѣнкитѣ
И приготвихме шейнитѣ.
Хайде, вси напредѣ,
другари!
Кой отъ насъ ще изпре-
вари.

СТИЛ. ДИМИТРОВА
ученичка — Пловдив

СНѢЖИНКИ

Падатъ, падатъ отъ небето
Бѣлитъ снѣжинки
И затрупватъ по полето
Храсти и долчинки.

Падагъ и покриватъ леко
Угаритѣ черни,
Житно зрънце спи на меко
Съсь другари вѣрни.

Никой вѣнка не се мѣрка,
Всѣки въ кѣщи се е скриль,
Само гарванитѣ черни
Грачатъ шумно и безспирѣ.

БОРИСЪ Н. БОНЧЕВЪ
Попово

ЛЕЧКО

Тича не мирува,
Пѣе и лудува
Нашиятъ миль Лечко
Като малѣкъ сѣчко.

По цѣлъ день се бие,
Очи си не мие,
Урокъ не прочита,
Стари не почита.

Моливъ не си носи,
Ни тетрадки, блокче,
Въвъ часътъ играе
Съсъ едничко топче.

ЕМИЛЪ К. ДЯМИТРОВЪ
у-къ, Орѣхово